

Proč vzniklo společenství rodin?

Někteří z nás měli v době svého dětství a mládí osobní zkušenost se společenstvím, ve kterém byla víra přirozenou součástí života. Byly to například salesiánské chaloupky, vysokoškolské hnutí, farní společenství mládeže, společenství při církevních školách nebo diecézní centra života mládeže. Jenže tyto možnosti v podstatě skončily v okamžiku, kdy jsme založili rodiny a usídlili se v radostínské nebo pavlovské farnosti. S odstupem několika málo let jsme si v hloubi duše sami sobě přiznali, že nám podobné společenství chybí. Když přišel do farnosti o. Pavel Habrovec, jeho výzva k vytvoření společenství rodin nás povzbudila a sešli jsme se, aniž bychom se vlastně mezi sebou moc znali. Přidali se k nám také manželé, kteří zkušenost se společenstvím mládeže sice neměli, ale oslovil je otec Pavel nebo jednoduše cítili, že by od života víry chtěli víc než jen nedělní mši svatou. A hlavně, že život s vírou chtějí prožívat jako rodina.

Jak probíhá naše setkání rodin?

KDY: Scházíme se přibližně jednou za čtrnáct dní, a to kolem 17:30. Každý jednotlivý týden, den v týdnu i hodina se přizpůsobuje našim možnostem i ročnímu období. Zpočátku jsme se scházeli ve čtvrtek, později víc vyhovovala neděle a momentálně se scházíme v pondělí.

KDE: Místem setkání bývají naše domácnosti, které se postupně střídají. Je ale možné, že pokud nás bude časem víc, budeme k setkávání využívat faru. Hostitel připraví nějaké drobné občerstvení – není důvod se předhánět ani v jeho množství ani v jeho rozmanitosti. Bývá to jednoduché a příjemné.

KDO: V současnosti se nás schází 5 manželských párů i s dětmi. Otec Pavel Habrovec mezi nás přichází podle svých možností a vytíženosti.

CO: Většinou si zpočátku volně povídáme mezi sebou o tom, co nás zajímá, jak se máme, co práce, pole, děti apod. Pak se společně pomodlíme dva desátky růžence, dokud děti vydrží v klidu. Potom se věnujeme nějakému tématu, které je spojené s manželstvím a rodinou. V současné době čteme dokument Jana Pavla II. Familiaris Consortio, který se tématu manželství a rodiny věnuje. O přečteném úryvku pak diskutujeme podle svých názorů a s ohledem na naše vlastní zkušenosti. Celé setkání trvá něco kolem dvou hodin – někdy o něco míň jindy o něco víc, podle momentálních možností.

Jak to zvládají děti?

Na modlitbu růžence býváme všichni pohromadě. Potom miminka nebo hodně malé děti zůstávají s maminkami mezi dospělými. Trošku větší děti si pak najdou koutek na hraní – podle dispozice domu buď ve stejné místnosti, nebo v dětském pokoji. Zpočátku se děti museli trochu seznámit, postupně však začali budovat vztahy a nacházet své místo ve skupině. Během roku, když jich přijde většina, si pro ně jedna maminka připraví krátký samostatný program: s kytarou, dětskou Biblí a tvořením – třeba z mušliček a kamínků. Zdá se, že naše malé děti se setkávají rády. Je to pro ně určitá příležitost vytvářet a budovat dětská přátelství.

Proč se scházíme?

Není snadné jednoduše odpovědět na otázku proč. Každý to může vnímat trochu jinak. Obecně se dá říct, že každý z nás někde uvnitř touží po životě s Bohem a společenství rodin je k tomu určitou možnou cestou. Možná taky řada z nás v sobě nosí otázky týkající se života s vírou a hledá odpovědi – které pak hledáme a nacházíme společně, aniž bychom to museli vyslovit. Takové společenství rodin je určitou příležitostí ke vzdělání ve věcech víry, stejně jako místem povzbuzení. Určitě mnohým z nás pomáhá vědomí, že se za sebe můžeme vzájemně modlit nebo si i konkrétně pomoci – třeba s pohlídáním dětí. A v neposlední řadě se v našem společenství rodin vytvářejí pěkné přátelské vztahy, které dělají život hezčím.